

EXERCICIOS ACENTUACIÓN

1. Subliña a sílaba tónica e coloca o acento gráfico nas palabras que o precisen:

esfuerzo, torax, musica, aventura, chines, deficit, Berlin, premer, hipocrita, funil, heroe, meteoro, pexego, prensil, diocese, traquea, femur, ademais, alfil, fluidez, voleibol, necora, iglu, coidate.

2. Pon acento gráfico nas palabras que o precisen:

chandal	esfera	almacens	caracol	contamo	duplex
docil	azucres	rodape	amencer	exercito	consul
futbol	textil	ascensor	xilgaro	mes	
tenis	lapis	autobuses	mandil	escribellelo	compas
album	fiestra	aleli	veraz	caracois	compases

3. Indical cal é a forma correcta destes pares de palabras:

mísil/ misil	téxtil/textil	atmosfera/atmósfera	elite/élite
Termóstato/termostato	medula/médula	olimpiadas/olimpiadas	

4. Acentúa, se cómpre, os seguintes latinismos e estranxeirismos:

hippy	telex	relax	bumerang	beisbol	jockey	tandems
superavit	requiem	quorum	playboy	handicap	coñac	sandwich
haraquiri	idem	smoking	autostop	rugby	smokings	complots

5. O “i” ou “u” tónicos acentúanse en contacto con outra vogal para indicar que non forman ditongo, isto é, marcar a existencia dun hiato. Pon acento gráfico ás palabras que o precisen.

Caida	fluir	flua	estudou	atribuo	sua	Tui
xesuita	puido	ai	ateismo	xuizo	radio	botei
azuis	decidiu	intuir	intuiu	triunfo	posues	ruins
atribuible	teoria	raiz	heroico	altruismo	saudó	velai

6. Fai o mesmo coas seguintes palabras:

Contribuan	muiño	Luis	influe	partian	fluidez
Apoio	esixiume	ferveu	partiuseme	miudo	Coimbra
Fluido	bocoi	ademais	partiu	deixoute	meigo

7. Acentúa, se cómpre, as seguintes palabras:

comeu	poida	instruiu	pediu	puido
caeu	viuvo	Luisa	ainda	industriais
rail	colleria	poema	heroe	nautico
contoullo	contoullelo	adecuou	cambiei	oficiais

8. Acentúa o seguinte fragmento.

Ademais ninguén sabía onde andariades metidos todo o día sen dardesnos un mínimo sinal de vida. Eu non sentín ruidos ningún, pero os máis sentíronos alá contra o muiño. Despois dixeron que foran uns animais, que andarían por aí. Así a todo, confiábamos en que tivesedes xuízo e non marchasedes máis abaixo, cara ao río, por onde fuxiu a cadela da tía Lucía.

9. Coloca os acentos gráficos precisos. Xustifica debidamente todos os casos de acentuación diacrítica que atopas.

- Ti non ves que el ven ferido? Ven, axudao, que trae un oso roto.
- Non ma tes que dar. As cousas mas son para vos.
- A bola esvaraba pola superficie lisa e cha da boleira.
- Vos facedeo facil, habil e friamente e así teredes o menor numero de erros.
- Coa presa que levaba collin so unha presa de arroz e deixei moito mais do que debería traer.
- Se bo, se non, non ves tomar o te con nos nunca mais.
- Dalle o que pida. Eche unha persoa moi difícil de compracer.
- Naquel partido o xogador fora expulsado fora do terreo de xogo.
- Compre que compre algun turrón mais
- Gustame mais o café con leite so.
- El leva a nena a gardería e vai traballar.

10-Pon os acentos gráficos que faltan no seguinte texto:

Nos verans debemos prestarlle mais atencion a nosa alimentacion, xa que dela dependera a nosa saude. E nesta epoca cando os pais deben guiar mellor os meniños. A gastronomia proporcionanos interesantes consellos que non deberiamos desperdiciar.

Os pratos frios, baixos en calorías e graxas e que acheguen o maior numero de proteínas e nutrientes adecuados son os mais idoneos para xantar ao mediodía. A nosa alimentacion debería estar baseada nas froitas, nos cereais e nos legumes do tempo, e deberiamos fuxir de preparados alimenticios foraneos empacitados e chegados de conservantes.

11.Pon os acentos gráficos que faltan no seguinte texto:

Tiña intencion de durmir so un pouquiño, erguerse antes do abrente, botar man do cabalo Boligan e liscar, pero non acordou ata oír a muller que levaba dun lado a outro rachons para prender o lume, murmurando:

-Vaí saír o sol. Eu non esperaría tan tranquila pola saída do sol. Como esperte, non habera quen saque o cabalo Boligan da corte.

-Xa vou, xa vou -dixo Fa, erguendose a toda velocidade.

-Eu non digo nada -dixo a muller-, pero se eu fose montar no cabalo Boligan apuraría.

Fa saíu a escape para a corte. Fora, a neboa que viña do río enchía o rueiro coa foula do interior dun niño. O canto aspero do galo estrelouse contra o silencio da neboa, resoando como un aviso.

-Quiquiriqui, quiquiriqui.

(apura neniña, marcha de aquí!)

Cocoroco, cocoroco

(non tardes, non tardes, xa sae o sol.

12.Pon os acentos gráficos que faltan no seguinte texto:

Un día daqueles apareceme na casa un dos pastores do meu gando que me di que ven a todo correr porque ao pé da Rocha do Corvo apareceu un estranxeiro que, sen máis nin máis, alá lle botou man as aís ben mantidas vacas do rabaño e arramplou con elas como quen leva algo que lle pertence. Trataron os coidadores de llo impedir e empredeuna a paus con eles con tal furia que deixou no campo por mortos a máis da metade. Quentouseme entón o xenio e, sen pensalo dúas veces, agarrei a lanza e marchei as carreiras para lle parar os pés ao ladrón. Vín como afalaba un par de becerriñas de curvados cornos e berreile de lonxe: “Parate aí condenado, que te atraveso!”.

13. Pon os acentos gráficos que faltan no seguinte texto.

Os outros enmudeceron ao ver como tremían as pequenas mans da muller mentres agarraba con forza o revolver. Niso disparouselle un tiro contra o teito e os tres comezaron a dar gritos alporizados. En medio da confusión, o tal Delmiro aproveitou para liscar por detrás dos sofás cara a porta exterior e botarse escaleiras abaixo. Rosiña saíu aloucadamente tras del coa arma na man e sentiuse nas escaleiras a detonación, multiplicada polo eco dun par de disparos. Despois a moza volveu entrar as carreiras, pechou a porta dun golpe, pasou todos os ferrollos e asomouse ao balcón, desde onde volveu a descargar dous ou tres tiros máis contra o tal Delmiro cando intentaba saír pola porta principal en dirección a rua. Logo, muda de estupor, entrou na sala outra vez, achegouse ao teléfono e, sen deixar de apreixar coa man dereita o revolver, marcou coa esquerda o número da policía.

So acertou a dicir unhas palabras confusas. Despois rompeu a chorar e deixouse caer no sofá, alentando con dificultade e tremendo de axitación, mentres permanecía inmóbil e pálida como unha estatua de mármore.

14. Acentúa debidamente o seguinte texto:

As grandes mudanzas que notou a alimentación dos labregos no século XVIII están motivadas polo espallamento do millo e das patacas. No litoral occidental, o millo veu a convertewrse no único cereal de consumo popular. Conforme ía acadando importancia, a carne foi perdendo parte do papel que tiña na alimentación. Servía o millo, máis que nada, para facer papas e aínda non tanto para facer o pan. As patacas, pola súa banda, eran coñecidas de antigo como cultivo para cebar os porcos. As fames de metade do XVIII obrigaron os labregos a botar man delas e tamen a mudar as sementes. O feito de que se criasen debaixo da terra e non ao sol, como os froitos nobres; os numerosísimos rumores sobre enfermidades misteriosísimas que sobrevivían ao comelas; o almacenamento e a condimentación inapropiadas (comíanse sen pelar) todos estes eran motivos polas que o labrego miraba mal as patacas e prefería as castañas que tardaron ben tempo en ser substituídas polo tubérculo procedente de América.